

Sammenfætningen og Sammenarbejdelsen tilsvarende, som udfordres til den fælles Bestyrelse, saa siger jeg, at det er dem, jeg antager mindst skikede til at afgjøre denne Deel af Sagen. Naar jeg først havde seet denne Deel af Sagen afgjort udenfra ved de Styrendes Magt eller ved de lovgivende Forsamlings Magt, saa kunde jeg roligere opfordre til at bevilge en Sum, ikke til at bygge en ny Bygning for, det vilde jeg overlade til Administrationsens egen Ansvarlighed, men en Sum til at skaffe et nyt Opholdssted for det Bibliothek, som maa flyttes; men, saalænge man ikke har kunnet gjøre dette Skridt, saalænge man ikke har haft den Magt over Forholdene, saalænge, siger jeg, er al den Sagtyndigheds-Dom, der kommer til os om denne Sag, eensidig, og derfor skulle vi ikke lægge for megen Vægt derpaa.

Jeg skal nu forsøge paa at imøbegaae de to ærede Talere, som have haft Ordet i denne Sag. En af de Indvendinger, der er gjort imod at votere Penge til en ny Bygning, var den, at man sagde: det Bibliothek, som I klage over ikke har nogen Plads, er oversfyldt af en Mangfoldighed af Gjenstande, som ikke ere værd at gemme paa; tag dem bort, saa bliver der nok Plads, og dertil svarede det ærede Medlem, der sidst havde Ordet: derom kunne kun Fagmænd dømme; kun de kunne sige, hvad der er oversfyldt eller ikke, og han har i den Henseende taget et Exempel fra den danske Litteratur. Men, lad os da ogsaa forudsætte, at dette Exempel var ganske rigtig — jeg skal forøvrigt siden vise, at det maaskee kun betyder lidet —, troer det ærede Medlem da ikke, at der indenfor Universitetsbibliothekets Grændser findes en Mangfoldighed af Ubetydeligheder af fremmed Litteratur, som ganske rolig kunde tages bort fra dette Bibliothek, fordi man finder dem paa mange andre Steder rundt omkring; og, dersom Fagmænd behøvede dem, troer da det ærede Medlem ikke, at det vilde blive billigere for os at sende disse Fagmænd ud for at søge Skatten, hvad vi jo gjøre alligevel, end at have den her, hvor de dog hverken bruge den eller finde den? Men nu skal jeg tage det Exempel, som det ærede Medlem omtalte; om to eller tre hun-

brede Aar, sagde han, naar den nærværende Slægt er forsvunden, er det da ikke vigtigt at finde dette lille Skrift, som man seer har naaet det 6te Oplag, og ville saa ikke Fagmænd og Historikere deraf kunne gjøre en Slutning? Naar jeg seer hen til de fleste eller idetmindste mange af de Slutninger, som Historikerne have gjort af Skrifter af den Art, saa tilstaaer jeg, at jeg har seet mange flere Wildfarelser komme frem derved end sande Oplysninger. Om tre eller fire hundrede Aar vil man ikke tage dette Skrift, der har naaet 6 Oplag, som Bevis paa den Laabelighed i den almindelige Dom og Opfattelse, som der paa den Tid var tilstede, men man vil tage det som en Beskrivelse af Personer og Forhold (Nim�stad: Nei!). Ja, det ærede Medlem tilslader mig, at jeg siger Jo, og, dersom vi skulle vandre Historien igjennem, skal jeg bevise ham det (Grundt vig: Man kunde let tage det for den almindelige Stemning, og det vilde være urigtigt!). Dersom det ærede Medlem mener, at det til den Tid vil blive taget som et Udtryk for den almindelige Stemning, der dengang var tilstede, uden at man veed, om der er noget Sandfyldigt deri eller ikke, saa siger jeg: det kan vel skee, men det vil meget snarere, og det af en stor Deel Fagmænd — thi Fagmænd ere ikke altid inde i Faget — blive taget for noget meget Gedigent og Beskrivende. Vi have et mærkeligt Exempel herpaa, som for sin Tid i visse Maader kunde betragtes lige med dette Skrift, og det er „Jeppe paa Bjerget“. Det giver os en Fremstilling af den velvillige Adel ligeoverfor Bonden; men troe Fagmænd, at Bonden virkselig i Almindelighed var saadan en Drukkenholdt, hvor han kom frem, der paa den Maade lod sig bruge til Spot og Spee og Løier for alle Slags Mennecker? Ja, der var vistnok saadanne, saavel paa Bjerget som paa andre Steder, men det var ikke Characteristisk for Bonden. Troer det ærede Medlem desuden, at den Velvillie, som der er tilstede hos Adelen, var absolut Characteristisk for den? Nei, det var den heller ikke; see Lovene igjennem, saa vil han finde, at man ikke har holdt den for Characteristisk, thi ellers havde man ikke behøvet de Lovbestemmelser, som ere givne.